

[Taanquist]

ringsinstituttet. Jeg nævnte som eksempel Amtskommunernes og Kommunernes Forskningsinstitut, men det skal selvfølgelig være op til kommunerne at vælge institut og også vælge, hvad de vil have evalueret. Men når ministeren siger, at man har overladt det til kommunerne at bestemme omfanget af og indholdet i forsøgene, så er det jo en sandhed med modifikationer, for ikke at sige, at det er en usandhed.

Jeg vil egentlig godt spørge ministeren, for at få et svar på det: er det ikke korrekt, at ministeren har sorteret en lang række af forslagene fra, som kommunerne har ønsket, og som de altså har bestemt omfang og indhold af?

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg er glad for, at hr. Taanquist tager afstand fra den tanke, at AKF skulle være den eneste instans, som i givet fald kunne komme ind og evaluere. Der er vi enige, det ville ikke være rigtigt, hvis man på forhånd udpegede en bestemt instans. Der kan være brug for at se på flere muligheder. AKF er bestemt en udmærket forskningsinstitution, men bør jo da på ingen måde have monopol på de områder, vi taler om her.

Med hensyn til spørgsmålet om de frikommuneprojekter, som er kommet frem, og de, der ikke er det, må hr. Taanquist jo være opmærksom på de kriterier, jeg gengav for, hvilke forsøg der kan gennemføres. Jeg opregnede omhyggeligt den baggrund, der kunne være, og det er selvsagt nødvendigt, at forsøg vurderes i forhold til de kriterier.

Men der er jo forslag, som ikke er efter regeringens politiske katekismus, men som gennemføres netop i lyset af, at der er tale om forsøg. Hvis man kun gennemførte de ting, som man selv havde sympati for, så ville forsøgene jo miste deres karakter.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Indenrigsministeren sagde her for et øjeblik siden, at han var enig med det radikale venstre i tolkningen, at der ikke må ske forsøg, der kan gøre skade på miljøet. Det var selvfølgelig en bemærkning, som jeg var meget glad for at høre.

Jeg vil godt så spørge miljøministeren, om denne bemærkning fra indenrigsministeren

betyder, at miljøministeren ikke vil godkende byggeri i forskellige former for beskyttelseszoner. Jeg vil gøre miljøministeren opmærksom på, at manglende svar fra hans side tolker jeg som accept af den form for miljøskader.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg kan også begejstret tilslutte mig indenrigsministerens forståelse af det radikale venstres præcise betækningsbidrag om, at man ikke skal godkende forsøg, der medfører miljøskader. Det ville have undret mig meget, om der var nogen, der ville tage afstand fra en sådan sætning.

Det, jeg derimod godt vil spørge om, er det radikale venstres helgardering: »Hvis det skulle ske, at der under et forsøgs afvikling opstår risiko for sådanne skader ...« – altså miljøskader – »... er forudsætningen for en meddelt godkendelse faldet bort, og det er da miljøministerens ansvar at bringe ...« alle disse her skrækelige ting til ophør.

Jeg vil så godt spørge miljøministeren: hvordan sikrer miljøministeren sig viden om, at hvis der skulle opstå sådan nogle miljøskader, så kan ministeren også gribe ind? For når skaderne er opstået, så er det jo oftest for sent at foretage noget indgreb. Så hjælper det jo ikke så meget, at man siger: ja, det dér gik galt, så nu er forsøget slut, og I får ikke en tilladelse igen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1-3

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1 om indsættelse af en ny paragraf

forkastedes, idet 55 stemte for, 64 imod.

§ 4

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 om indsættelse af en ny paragraf

forkastedes, idet 55 stemte for, 66 imod.